

Foto: EPA TONY GENTILE POOL

PAPA FRANJO SE HRVA SA SVOJIM ANĐELOM

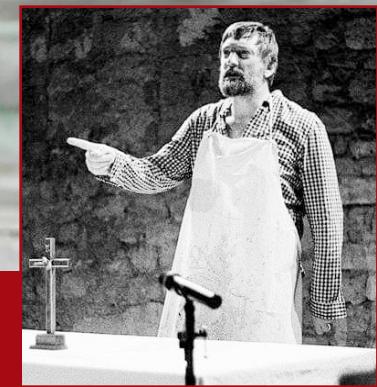

Foto: Ivana Jerić

Zlatko
Paković

I. MOŽE LITKO DOBITI OPROŠTAJ, A DA ZADRŽI PLODOVE SVOGA GRJEHA?

Papa Franjo kleči uz jedno golemo raspelo u molitvenoj svojoj celiji, u kojoj osim toga raspela na kamenu nema više ničeg. Odjeven je u bijelu svoju odoru.

PAPA:
Prijestol moj,
ucrvlja se, bazdi do nebesa;
opterećen praprokletstvom:
bratoubojstvom!
I novim bratoubojstvima, Gospodine!
Kraviti prijestol moj!

Nisam kadar moliti se!
Daj mi snage!
Stojim neodlučan što da počnem!
Daj mi snage, Gospodine,
ogrješenju da pogledam u lice?
Jer čega drugog ima molitva,
ako li ne tu snagu dvostruku:
da preduprijedi prije no padnemo,
il' kad smo pali, da nam oprosti?

Oprosti nam, Gospodine, meni i mojim prethodnicima!
Ali kako kad mi blagodjeti one uživamo radi kojih grijehšimo!
Može li tko dobiti oproštaja, a da zadrži plodove svoga grijeha?
Na ovome svijetu, gdje se stvari tijek kroz trulež kreće,
pozlaćena ruka zločinca može u stranu odgurnuti zakon i pravdu.
A često i biva da se tom grijesnom cijenom i zakon kupuje.

Ali, tamo gore, k Tebi, tako ne biva,
tamo svaki čin pokazuje se takav kakav uistinu jest.

I naša su srca u Tvome oku izvrnute rukavice!
I naše su primisli Tebi bjelodane,
i naše su kvarne želje Tebi bolne!
O, bol Ti pričinjamo iz doma Tvoga,
sa Tvoga prijestolja ranjavamo te, i krv ti lipti
iz tih ozljeda,
i, evo, kaplje po mojoj odori i mojemu licu...
I ja računa moram dati,
licem k licu s grijehovima svojim.

Daj mi snage, Gospodine, da počnem!
Što dobro da činim s onim što dobro znam,
čemu svjedočim i što mi slama srce i volju?
Mogu li biti mudar, ili bezuman,
Gospodine?
Osmjeli me da se usudim ići stopama
Tvoga Sina!
Jer tko sem neba zna kako računi stoje naši?
Tko sem neba zna za činidbe naše, u kojima
ni traga nema spasenju?
Za duše naše, koje s prijestolja Tvoga
zemaljskog u pakao idu,
tko to na zemlji zna, ako s prijestolja ne
bude kazano?

[INSPIRIRANO IZ: SHAKESPEARE, HAMLET, ČIN III., SCENA III.]

II. ŠTO JETO ŠTO VAM JE VAŽNUJE OD NAJVJEĆEGA UMJETNIČKOG BLAGA ČOVJEČANSTVA I VLASTITE KRVI?

Muškarac i žena ulaze i prekidaju papinu molitvu. Papa se od njihova ulaska neobično jako ustrašio. Trgnuvši se, udario je glavom u raspelo i sad mu krvlje iz nosa i kapa po bijeloj uniformi. Dugo ih gleda netremice i

drhti, oči su mu razrogačene. Diše ubrzano i čuje se škrugut iz njegovih pluća. Muškarac je u crvenoj odjeći kardinala, žena odjevana jednostavno, ali zaognuta širokim kaputom.

PAPA:
Muško i žensko, stvor ih!
Čovjeka po obliju svojemu, po obliju Božjemu – muško i žensko...
[KNUIGA POSTANKA 1,27]

KARDINAL:
Treba li Njegovoj Svetosti pomoći?

PAPA
Nevjerojatno...

KARDINAL (obraća se ženi):
Molim vas, hoćete li biti krotki, morao bih Svetom Ocu pomoći da se pridigne?

ŽENA:
Slobodno! (Kardinal je gleda ne čineći ništa)
Slobodni ste učiniti to! (Kardinal prilazi papi)

PAPA:
Molim, nek vaša uzoritost ostane još koji časak tamo uz neznanku!

KARDINAL:
Ali, Sveti Oče, kvarite!

PAPA:
To je ništa. Suhe kapljice islužene krvi.
(Papa dugo promatra kardinala i ženu)

ŽENA (najzad se osmjeli):
Prestanite raditi teatar! Došla sam s vama pregovarati.

PAPA (slatko se nasmijavaš):
Govorite o poslu, sestro, a već ste dovoljno učinila!

KARDINAL:
Sveti Oče, stvar je doista urgentna.

PAPA:
Vidjevši vas, ovdje gdje nikada nije kročila ni jedna žena prije vas, riješio sam tisućljetni egzegetski problem. Iznenadivši me svojim neočekivanim prisućem, ispunivši me grozomornim strahom, u meni ste, istoga časa, porodili misao. Knjiga Postanka, Glava 1, Redak 27. „Na svoju sliku stvor Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvor – muško i žensko stvor ih.“ Muško i žensko, dakle, tvori čovjek! Moje srce ispunilo se radošću Svetoga Duha.

KARDINAL:
Njegova Svetost bi moralna znati da je gospođa ovdje s prijetnjom da će Vatikan dići u zrak.

ŽENA:
Sve će otici k vragu, gdje i pripada, budete li se još prenemagali tu na podu, čovječe!
(Žena sa sebe zbaci kaput, i sad se vidi da je opasana eksplozivnom napravom).

PAPA (promijenio je izraz lica, smrtno je ozbiljan, i brzo se – koliko mu je to mogućno – pridiže):

Da, ja bih morao dovršiti svoju smrt. Samo bih prije toga volio objaviti ovu istinu o tajni Božjeg najuzvišenijeg stvorenja – koju je skrivila vaša pojava. No?

KARDINAL:
Sveti Oče, gospođa hoće u zrak dići i Sikstinsku kapelu i Rafaelove sobe – tamo stoji još dvije kao što je ona, njezine kćeri, opasane eksplozivom.

ŽENA:
Čim ovdje začiju detonaciju, aktivirat će i svoje bombe.

PAPA:
No, tko ste, dakle, vi i što je to što vam je važnije od najvećega umjetničkog blaga čovječanstva i vlastite krvi? Slušam vas, dijete moje!

KARDINAL:
Njegova Svetost bi moralna znati da se sve to može preduprijediti ispunjenjem nekoliko zahtjeva.

ŽENA:
Što je vama, zašto gorite u moje ime?
Uvjek govore u moje ime.
Prestanite! Ušutite! O svojim zahtjevima umijem sama goriti.

PAPA:
Vi ste, dakle, ovdje u množini, i zahtjevi su zahtjevi vaše skupine. No, tko ste? Valjda ćete mi predstaviti vašu organizaciju?

ŽENA:
I dragi Bog je u svetome pluralu, zar ne?
Možemo li govoriti u četiri oka, gospodine?

>>>

>>>

KARDINAL:
To je, štovan gospodo, na žalost, nemogućno. Ne možete ostati nasamu s Njegovom Svetosću, te se protiv pravilima.

ŽENA:
Pod nosom vam je barut, uzorit! Hoćeće li da vam dan osjetiti njegova miris čas prije nego vas zaputim doma, u pakao?

PAPA:
Molim vas, nemojte vikati! Razgovarat ćemo o svemu što želite. Već to da nos da sada niste razinjeli, govor mi da vi to zapravo i ne želite. Shvaćam, nešto vas goni na ovu zastrašujuće sredstvo privole na razgovor s vama. I, evo, ja sam doista spremam govoriti s vama o svemu. Uzvišeni general Malatesta, kad ste već dopustili da vam se teroristička trojka uviće u dobro čuvane odaje, možete si slobodno dopustiti i kardinalsko odsustvo iz ovog razgovora! Ostavite nas, dragi, da u miru Božjemu govorimo sa naoružanom sestrom...

KARDINAL:
Učinit ću kako Njegova Svetost zapovijeda. Moram sam toliko reći da ovu stvar ne možemo dugo držati daleko od pozornosti medija. Stoga, milostiva, ne gubite vrijeme, i dajte sve od sebe ovo predo neopreženo, kao da se nikada nije ni dogodilo. Vjerujte, jedino to je dobro i za vas, i za cijeli svijet. (Kardinal se udalji)

III. KOMU JE NA KORIST DA SE SVECEM PROGLASI ONAJ ČJA SVETOST NJUE NEUPITNA?

PAPA (ugodnim tonom, bez himbe, ozbiljno, kao lječnik pacijent):
Dobro govorite talijanski, ali shvaćam da vam to nije materinji jezik. Odakle nam dolazite?

ŽENA:
Iz Hrvatske, iz Zadra.

PAPA (planu je tako naglo da se je žena prepala i, istodobno, zadrinula da će te svoje nagle kretnje aktivirati i eksploziv):
Zar je taj upitni blaženik toliko važan da zbog njega hoćeće razoriti Michelangela i Rafaela? Sto je to s vama u toj Hrvatskoj, jidi moj?

ŽENA:
O čemu vi to, što je vama? Umalo nismo izginuli od vašega bijesa!

PAPA (grijevno):
Tisuću sam puta o tomu govorio vašim biskupima, i uprava nedavno vašem zadarskomu monsinoru Puljiju, i eču to sad i vama, pod prijetnjom smrti i razorenja hrama Božjeg; komu je na korist da se svecem proglaši onaj čja svetost nije neupitna? Isukrist nam je pokazao put stradanja kao put naše odgovornosti. Gospodin nam je Sina svojega posao da, kroz najgorozomornju muku, nama, sljedbenicima Njegovim, pokaže što nam je zadača u vremenu pogibeljnim! A taj vaš uzorit, ostao je živ i zdrav dok su oko njega klali i djecu...

ŽENA:
Ali...

PAPA:
Molim vas, ne protivrećite mi! Najprvo šalju biskupe, pa podmićene episkope Srpske pravoslavne crkve, a sad teroriste.. Kakva je to Crkva tamo kod vas? Ni pod vašim barutom neću na to pristati, ne mogu! Shvaćate li? Jednoga dana taj će Alojzije biti proglašen svećem, jednoga dana, nema sumnje, ali tek kad učini čudo! Čudo koje uistinu može izraditi njegovu svetost jest čudo izmirenja Hrvata i Srba. Ako on to može učiniti sada, mrtav u Gospodinu, kad to nije mogao učiniti u životu, onda jest svetac. Morate razumjeti

tu tajnu kršćanstva: moć Svetoga Duha djeluje i posmrtno. Moram li pred jednom hrvatskom terorističkom o tomu govoriti, kad sam već sve to jasno i razgovrjetno razlagao hrvatskim teologozima? Tko ste vi, uopće, dajte se već jednom identificirati pred ma nom!

ŽENA:
Gospodine Bergoglio...

PAPA:
Tu smo, dakle! Dobro, vidite, možete me slobodno zvati i brat Franjo, ili samo Franjo. Kako se vi zovete?

ŽENA:
Lidija.

PAPA:
To vam je konspiracijsko, ili istinsko ime?

ŽENA:
To je moje ime.

PAPA:
Nosite ime prve nežidovske kršćanke.

ŽENA:
Da, ime sam dobila po Svetoj Lidiji. Moji roditelji su revnosni vjernici.

PAPA:
Najprije sam pomislio da ste islamska teroristica, zatim da ste hrvatska katolička talibanka, a sad više ne znam što o vama trebam misliti. Osjećate li se vi uopće katoliknjom?

LIDJU:
Prje sam to bila.

PAPA:
Kršteni ste u Rimokatoličkoj crkvi?

LIDJU:
Da.

PAPA:
Onda ste i tako pod oružjem katolikinja.

LIDJU:
Ne! Prestala sam vjerovati. Vidite, gospodine Bergoglio...

PAPA:
Zovite me Franjo, Lidija! Ja sam, u stvari, još uvijek pod dojmom vašega ulaska i one spoznaje kojom mi je Sveti Duh ispunio srce, da Bog pod imenom čovjeka zapravo vidi dvojinu muškarca i žene, i stoga, usprkos vjeronapuštanju, zapravo sam dobre volje i ne osjećam nikakova straha u sebi. Tvoj ulazak ovdje ima dubokoga smisla, Lidija. No, što je poslijed?

LIDJU:
Gospodine Bergoglio...

PAPA:
Morate pristati.

LIDJU:
Franjo, zaboga miloga!

PAPA:
Zašto bih morao?

LIDJU:
Moratece pristati na to da vas neću oslovjavati tako intimno.

PAPA:
Imaš dvije kćeri?

LIDJU:
Da.

PAPA:
Koliko su stare?

LIDJU:
Punoljetne su.

PAPA:
I za što ih to spremna žrtvovati, Lidija?

LIDJU:
Gospodine Bergoglio, ja sam oduševljena dosadašnjim vašim vladanjem na prijestolju Katoličke crkve. Vi ste me ponukali na ovaj čin...

PAPA:

Ti si komunistika?

LIDJU:

Moja uvjerenja su anarhistička.

PAPA:

Ne moraš se uopće utezati. Ja pojavi komunizma shvaćam kao podsticanje na neizvršenu kršćansku obvezu. Upravo su kršćani imali zadaču ostvariti pravdu.

Komunizma. Da smo to učinili, nikada ne bi likovala laž samoga komunizma. [NIKOLA BERDJAJEV]

LIDJU:

Zbog tih vaši misli i niza presedana koji ste kao papu učinili, zbog toga sam ovde... I, vjerujte mi, ne utežim se. Nije mi uopće neugodno, neudobno mi je, steže me ovaj eksploziv...

PAPA:

Odloži ga sa sebe!

LIDJU:

Krivo ste shvatili.

PAPA:

Odloži ga tako da ga ipak može aktivirati!

LIDJU:

Te geste koje se prije vas nikada nisu činile s prijestolja Sv. Petra, ponukale su me, dakle, na to da...

PAPA:

... s a kćerima raznesne Vatikan, i u njemu umjetničko blago najvećih umjetnika koje je svijet vido.

LIDJU:

Moralu sam nekako doprijeti do vas.

PAPA:

Bilo je i drugih načina za to.

LIDJU:

Nije bilo drugoga načina, a da bi me se ovdje shvaćalo ozbiljno.

PAPA:

Dakle, ne želiš upotrijebiti eksploziv.

LIDJU:

Ako pristanete na ispunjenje zahtjeva.

PAPA:

Ako na to ne pristanem, letimo Gospodinu na istinu?

PAPA:

Moratece pristati.

LIDJU:

Hocu li ispuniti ove zahtjeve?

PAPA:

Bog je tvorac jezika koji u nama govoriti istinu o moći. Sanjam o tomu da dovršim ovu smrt crkve. Da sanjam crkvu u malim skupinama, u kojima će laici voditi svećenike, biskupe i kardinali..." [LEONARDO BOFF]

LIDJU:

Ispunićeš zahtjeve?

PAPA:

Vidješ da nastave praktično postupati prema konzervacijama vlastitoga suda koji ste objavili. Ove bombe su ti das, na koncu, odjeliće od službe klerikalizmu. Vi ste ih unijeli

u Vatikan. Čovjek koji je rekao da u raj mogući i oni koji sebe smatraju nevjernicima, ako čine ono što je Bogu ugodno, po meni je vjeran Kristovog pogibeljnog misija protiv struktura moći u Crkvi i izvan nje.

PAPA:

Krist je put i život, a ovo su njegovi uvjeti.

ANĐEO:

Kako da ti vjerujem?

PAPA:

Ne znam.

ANĐEO:

Ne znaš?

PAPA:

Kako mogu znati kada mi vjerujes. Mogu samo reći: onaj tko voli ne može postojati bez onoga koga voli [ANGELUS ŠLESIJS].

Namjeravam, da, podići Katoličku crkvu iz mrtvih, kao što je Krist uskrnsao Lazar.

ANĐEO:

I bit će dostanj naslova apostola.

PAPA:

Da si mi krila, Anđele moj. Uskrsla crkva, tebi će dati korijen!

LIDJU:

Ima ih tri.

PAPA:

Slušam.

LIDJU:

Prvo, dokidanje Vatikanske banke, i zabranu

ma kakvoga vida trgovine Katoličkoj crkvi.

PAPA:

„Isus zasuće uže u biću te ih sve istjera iz

Hrama, istjera ove i volove, mjerjajući

prospe na novac po podu, a stolove im

prevrne, i trgovima reče: Ne pravite sajmište

od kućice moja!“ [EVANDELJE PO JAHU 2,15-16]

PAPA:

Pravljivo je da eksploziv je potpuno

potpuno potres, a tvoje je

zavjeti i otkriće se natrag.

LIDJU:

Jaka je svjetlost ozaruje. Prešao sam put od

potištenešnjem grijehom do stvaralačkoga

svećenstva. To je urgrentna mjerica kojom se

suzdružništvom svedenost svećenika

zabranjuje da se učinjaju svedenosti

na vratu i u stvari, i ovo je

zabranjeno da se učinjaju svedenosti

na vratu i u stvari, i ovo je

zabranjeno da se učinjaju svedenosti

na vratu i u stvari, i ovo je

>>>

Čik, međutim, pokupi s poda i složi ga u svoj džep. Čuje se dvanaest oštih ravnogornjih udaraca. Iz pozadine dolazi usporenio papa Franjo, odjeven u odor ružičaste boje, boje radosti u žalosnim danima. Na glavi mu je pod ružičastom tijarom povez od gaze, a lijeva ruka mu je ugipsana od ramena. U desnici svojoj nosi sveti štap i stupa ka stroju svojih kardinala. Kad im priđe, oni, kao po zapovjedi, svi izuzev Malatesta, razgrnu svoje odore i otkriju obnažena stidna mjesta. Papa hoda od jednoga do drugoga u tišini, i kad prođe ispred svih, kardinali pokriju svoje genitalije, a general Malatesta istupi iz stroja i objavi:

MALATESTA:
Njegova Svetost posvjedočila je muškost novim članovima Papinskoga Svetog dikasterija Apostolske pokorničarne. U svojstvu njegova predsjedatelja, objavljujem početak tajnoga sudbenog zasjedanja.

Dvanaestorica kardinala odlaze skupa s papom na drugi kraj dvorane, u kojem je dugi stol sa trinaest stolaca. U sredinu sjeda papa Franjo, a lijevo i desno od njega po šestorica kardinala. Malatesta je s lijeve papine strane, odmah uz njega.

MALATESTA:
Sveti Oče, štovane ekselencije, braćo u Kristu, danas imamo zadaću rasuditi o najvećemu grijehu, jednom od pet grijehova koji ne mogu biti oprošteni nakon isповijedi ili izmisljene pokore, nego je za njega potreban papinski oprost koji objavljuje Papinski dikasterij Apostolske pokorničarne. Riječ je o strašnomu grijehu uvrede pape.

Njegova Svetost papa Franjo uputila je zahtjev Apostolskoj pokorničarni za oprost. Na temelju analize toga zahtjeva Apostolska pokorničarna dekretom Njegove Svetosti, pape Franje, ima donijeti odluku o oprostu grijesniku papi Franji. „Razlika između grijesnika i pokvarenjaka je u tomu što za pokvarenjaka – nema spasenja“ Ovo su riječi najuvaženijega među nama, Bogom danoga, Bogom izbranoga, Njegove Svetosti, pape Franje. Molim, počnimo s analizom slučaja!

PAPA:
Mučki napadi na papu Franju tijekom godina njegova pontifikata, brojne afere seksualnoga zlostavljanja u crkvama Irske, Njemačke, Sjedinjenih Američkih Država i drugih zemalja, dokaz su da Antikrist vodi rat protiv Svetе Stolice. Jednom riječju, braćo u Kristu, Sotona boravi u Vatikanu! [FRA GABRIELE AMORTH]

Stoga, ja, nasljednik rimskoga prijestolja Svetoga apostola Petra, papa Svetе Katoličke crkve, preduzim ovu mjeru kao posljednji pokušaj da odgovorim na gomiljanje štete koju su uzrokovali riječi i djela pape Franje, i zbog kojih je nastala jedna od najgorih kriza u povijesti Katoličke Crkve. U prvoj redu, papa Franjo se nedovoljno zalaže u borbi protiv smrtnoga grijeha pobačaja te previše tolerira sablasnog homoseksualaca, protestanata i muslimana.

Mi, braćo moja, nismo slobodni, kako je to uobičajavao donedavna govoriti papa Franjo. I nebo još uvijek može da nam se surva na glavu. A Crkva je upravo stoga sagrađena, da nam to pokaže. [ANTONIN ARTAUD]

Amoris Laetitia, Radost Ljubavi, papin dokument iz 2016. godine, kamen je temeljac pokušaja pape Franje da Crkvu s jednom milijardom i trista milijuna članova učini inkluzivnjom i manje osudujućom prema „nesavršenim“ članovima, poput

rastavljenih i onih koji su se kasnije ponovno vjenčali samo civilnom ceremonijom. Prema temeljnou Crkvenom zakonu, oni mogu primati pričest samo ako budu apstirnali od seksa s novim partnerom, jer je njihov prvi brak još uvijek važeći u očima Crkve, aki nisu dobili poništenje. Crkva ne dopušta rastavu. Tu nedvojbenost papa Franjo je ponisti, otvorivši vrata za opasne iznimke, dopustivši tako da svećenik ili biskup, zajedno sa svakim pojedincem, doneće odluku može li on biti u potpunosti reintegriran i primati pričest.

Svojim sablaznim riječima kako namjere Martina Luthera, oca protestantske reformacije, „nisu bile pogrešne“, papa Franjo na čelu Katoličke crkve uvodi najordinarniju herezu u Katoličku crkvu. Također, potpisivanje zajedničke izjave s luteranima 2016. godine, u kojoj je papa Franjo rekao kako su katolici zahvalni za „teološke darove“ reformacije, znači krivicu za širenje krivotvrdosti.

Dalje i od toga, papa Franjo je supotpisao i zajedničku izjavu s istaknutim muslimanskim vođom u Abu Dhabiju, u veljači 2019. godine, u kojoj su poručili kako su pluralizam i raznolikost religije, „Božja volja“. Jedini ispravni stav Svetе crkve jest da je Rimokatolička Crkva jedina prava Crkva te je jedino ispravno da katolički svećenici pozivaju vjernike da preobrate i druge u jedinu ispravnu, svetu vjeru – katoličku. Sve drugo jest perfidno krivotvrdost i izravni utjecaj Nečastivoga.

U dosadašnjim svojim činidbama - djelima, riječima, pomislima - papa Franjo predstavlja izvor samouništenju Katoličke crkve. Sijući propast i pustoš u područjima vjerske dogme, morale, discipline, svećeničkoga i redovničkoga života, liturgije, katekizma i cjeline katoličkoga života, papa Franjo je uzdanica nečistoj sili Antikrista, koji se osmijelo kroz njega djelovati iz samoga središta Svetе Apostolske Stolice. Ako papa Franjo tvrdoglavu odbije odreći se svojeg očitoga krivotvrdosti, ja, papa Franjo, tražim da Sveti papski dikasterij Apostolske pokorničarne proglaši da je papa Franjo postao svojevoljno lišen papinstva.

Neka nam Djevica, naša Kraljica, strašna kao vojska spremna za bitku, pomogne do posljednjeg daha djelovati za obnovu svih stvari u Kristu, za širenje Njegova Kraljevstva i za pripremu slavne pobjede Njezina Žalosnoga i Bezgrešnoga Srca! [INSPIRIRANO OPTUŽNICOM DEVETNAESTORICE TEOLOGA I SVEĆENIKA PROTIV PAPE FRANJE, OBJAVLJENOM 30. TRAVNJA 2019. NA TVRDOKORNOM KATOLIČKOM SITU LIFE SITE NEWS; ZA CIJELI TEKST VIDI: www.documentcloud.org/documents/5983408-Open-Letter-to-the-Bishops-of-the-Catholic.html]

MALATESTA:
Ovakva optužba s najvišega mjeseta predstavnštva prave vjere protiv najvišega predstavnika prave vjere, koju je Bog objavio u Kristu, najbolje je što se može dogoditi u „Crkvi Boga živoga, stupu i uporištu istine“ [Sv. PAVAO, PRVA TIMOTEJU 3,15]

Jer papa je, kao rimski biskup, nasljednik Svetoga Petra, ličnost na kojoj Gospodin izgrađuje živu svoju Svetu Crkvu. U Svetome Petru svaki papa ponavlja svetu isповijest Svetе Crkve u svim vremenima: „Ti si Krist, Sin Boga živoga“ [EVANĐEJE PO MATEJU, 16,16]

No, naš život na ovom hodočašću ne može biti bez kušnji, a naše napredovanje se ostvaruje i dovršava putem napasti. Nitko ne može spoznati samog sebe ako nije

napastovan, kušan, niti može biti okrunjen ako nije pobijedio, niti može pobijediti ako se nije borio, a borba podrazumijeva kušnju“ [Sv. AUGUSTIN].

Najbolnjim činom najdubljega proniknuća u vrijeme svojega pada u zagrljaj Đavla, u vrijeme koje je za njim, dokazao je papa Franjo, kroz dramu, kroz muku, svoju nepatvorenju Svetost. Dokazao je Sveti Otac Franjo svoje papstvo kao počelo jedinstva samoobjave Boga, Svetog Pisma, apostolske Predaje, Crkve Katoličke i, osobito, učiteljstva njezinih biskupâ. Papa Franjo predsjedava nekrivotvorenom i neokrnjenom vjerom, vjerom u jednu Kristovu Crkvu, ujedinjenu u fanu i ljubavi. [KONTRAINDICIRANO INSPIRIRANO INTERVJUOM KARDINALA GERHARDA LUDWIGA MÜLLERA, OBJAVLJENIM 15. SVIBNJA 2019; DIE TAGESPOST, ZEIT FÜR EIN KLARES WORT]

Kardinali prilaze papi, ljube mu ruku i klanjaju mu se do poda, pojedini i u proskinezi. Zatim, jedan po jedan odlaze sa scene. Posljednji ostaje Malatesta. On učini isto što i ostali. Zatim dugo gleda u papu. Ljubi ga u usta. To je bratski poljubac duboke sučuti sa nadsvjetskim bremenom zadaće jednoga pape. Zatim papa sporo odlazi. Malatesta gleda za njim, začuđen. Dovinke:

MALATESTA:
Vaša Svetost! Vaša Svetost!

Papa Franjo zastane. Okrene se ka kardinalu. Dugo gleda u prazno. Zatim, mahne rukom kao čovjak koji se nečega dosjetio.

PAPA:
Ah, da!

U pratinji kardinala, jednim tjesnim hodnikom, papa odlazi u dvoranu za javne izjave.

MALATESTA (strogim, poslovnim tonom ka publici):

Nemamo puno vremena. Jesu li kamere spremne? Sveti Oče, u izravnom smo televizijskom prijenosu!

IX. NE UVEDI NAS U NAPAST!

Malatesta stoji u pozadini. Papa prilazi govornici i staje iza mikrofona.

PAPA:
„Ne uvedi nas u napast!“

Upravo tim pretposljednjim zazivom molitve, naš razgovor s Ocem nebeskim ulazi u srce drame, tojest na područje suočavanja naše slobode sa zamkama Zloga.

Prijevod toga zaziva nije točan grčki izraz kako ga donose evandelija. Izvorni grčki izraz koji se nalazi u evandelijima teško je točno iznijeti, te svi suvremeni prijevodi pomalo šepaju, svi su ozlijedeni, netočni.

Moramo isključiti jednom zasvagda pomisao da je Bog tvorac napasti koje čovjeku prijeti na njegovom putu. Ta Bog ne može biti napastovan na zlo, i ne napastuje nikoga. On je Bog koji se uvijek bori za nas, a ne protiv nas. On je Otac! U tom smislu imamo moliti Oče naš.

U životu Sina Božjega kušnja i napast bile su tajanstveno prisutne. U tom je iskustvu Sin Božji postao potpuno naš brat na način koji graniči sa skandalom. I upravo su ti evandeoski odlomci pokazali da su najteži zazivi Očenja, oni na kraju, već uslišani. Bog nas nije ostavio same, nego se u Isusu očituje kao „Bog s nama“ sve do krajnjih posljedica.

Naša se utjeha nalazi upravo u Božjoj prisutnosti pa i u najmračnijim trenucima

kada, međutim, čovjek nije u stanju bdjeti. U trenutku tjeskobe, Bog traži od čovjeka da ga ne napusti, no čovjek spava.

Međutim, u trenutku kada čovjek shvati da se nalazi u kušnji, Bog bdi. Zašto? Zato što je Otac. Tako smo započeli molitvu: „Oče naš“. Otac ne napušta svoju djecu. Ona noć Isusove boli i borbe, posljednji je pečat utjelovljenja. Bog dolazi kako bi nas susreo u našim ponorima i patnjama koje čine povijest.

Bog je s nama kada nam daje život, s nama je tijekom života, s nama je u radosti, u kušnjama, u žalosti, u porazima, kad grijesimo, uvijek je s nama jer je Otac i ne može nas napustiti.

Stoga se pretposljednji zaziv Očenaša neće više izgovarati i misliti pogrešno kao do sada: „Ne uvedi nas u napast!“ nego vjerno, istinito: „Ne napusti nas u napast!“ Ta izmjena iz neistinitosti u istinitost ima biti konzistentna i sveopća. [INSPIRIRANO GOVOROM PAPE FRANJE OD 1. SVIBNJA 2019.]

Okončavši objavu, papa Franjo baca sveti štap iz svoje desnice i s mladalačkom hitrinom, koja djeluje vrhunarsivo, jednom rukom u jednom potezu raskopča svoj talar. Iz redova novinara začuje se najprije uzdah iznenadenja. U izravnom televizijskom prijenosu, poput Adama gol, papa Franjo, vidi se kroz raskopčani talar, opasan je eksplozivom. Čuju se krici užasnutih, zatim glas detonacije. Prije no što sve u eksploziji nestane, vidi se kako general Malatesta, s nožem u ruci, grabi ka papi, prekasno.

X. TAJNI PROLOG

Točno dvadeset četiri časa prije svjetskoga događaja kojem smo malo prije bili svjedoci. Ured Generala Dominikanskog reda, kardinala Girolama Malatesta. On je odjeven u bijelu odoru svoga reda. Prostorija je ogromna i podsjeća na muzej. Svuda su načićana neznana platna velikih majstora, uglavnom sa motivom Svetе Djevice, a naoko svuda rimske i grčke skulpture. Za toliko nagih tijela u memeru moralno je raditi barem deset skulptora. Imat će i bjelokosti, a namještaj je iz perioda renesanse. U dnu prostorije, okrenut leđima, oslonjen o golemi stol, nalazi se kardinal. Uz njega, na koljenima, glave skrivene u visini njegovih bedara, nalazi se sestra Agnieszka Komaryczko, karmeličanka. Kardinal ju snima mobilnim telefonom.

KARDINAL:
Šaćeće ti se nisu uvećale od tvoje dvanaeste godine.

ČASNA:
Za tri i pol desetljeća ni tvoj se kurac nije smanjio.

KARDINAL:
šta da učinim da se ne očekuješ?

ČASNA:
Da li eksploziv izgleda doista uvjernjivo, kao da je pravi? Može li papa to zamjetiti?

KARDINAL:
Što je tebi, Agnieszka?

ČASNA:
Velim da mi je to jedina prijeporna stvar.

KARDINAL:
Što? Misliš li ti da je ovo nekakvo amatersko kazalište, drago dijete? Da se mi ovdje igramo igara, kao da? Dakako da je eksploziv pravi i dakako da možemo svi odletjeti u zrak, ukoliko ga aktiviraš!

ČASNA:
Gospode!

KARDINAL:

A vrijedi li, uopće, preživjeti, ako će Sotona na mjestu Svetoga Petra zavladati kao Summus Pontifex?

kraj

KARDINAL (pljusne joj zaušnicu):
Ne bogohulit!

ČASNA (jezikom kuceći tanku nit krvi koja joj je pocurila iz nosnice):
Krv, sperma i znoj, generale!

KARDINAL:
Mogu li ja tebi uoče više vjerovati?

ČASNA:
Do smrti, jedini!

KARDINAL:
Shvaćaš koliko je ova stvar ozbiljna i koliko moraš biti prisebnom?

ČASNA:
Ako cijeli život mogu glumiti časnu, mogu jedan dan glumiti i teroristicu!

KARDINAL (zakopčava se i sređuje svoju uniformu):
Moramo se osvijedočiti. Moramo imati jasne dokaze o njegovoj zaposjednutosti Đavom.

ČASNA:
Učinit ću sve kako smo utvrdili. Ne brini!

KARDINAL:
Od našeg pothvata zavisi opstanak Crkve Božje.
Sotona je ušetao u Vatikan u umilnomu liku toga pape.
Ako ništa ne poduzmem, razorit će sve što smo gradili dvije tisuće godina.

ČASNA:
Meni je od prvoga trenutka bio odvratnem. Sva na njegova prenemaganja: te neće crvenih cipelica, te neće zlatnoga križa, te neće papamobila...

KARDINAL:
Najgnusnija su njegova očijukanja s paklenom teologijom oslobođenja, koja je Marx uzelaz za Krista, a imam dokaza da je u svojoj Argentini skrio smrt nekoliko svećenika te iste teologije pakla, koje su fašisti s pravom zatukli!

ČASNA:
Ja sam potpuno spremna. Smirena u duhu, i znam što ću i kako govoriti. Jedna me jedina stvar tu brine.

KARDINAL:
Što to?

ČASNA:
Da li eksploziv izgleda doista uvjernjivo, kao da je pravi? Može li papa to zamjetiti?